ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου **1938** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **380**

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1419. 1938

Περὶ κυρώσεως συμβάσεων ἀφορωσῶν τὸν διακανονισμὸν ὡρισμένων σχέσεων τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1ον.

Κυροῦνται καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ μέρη α) ἡ μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Ἀνδρέου Περ. Ἀποστολίδου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.» ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάννου Ἀθ. Δροσοπούλου σύμβασις «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως», ἀποτελουμένη ἐκ προοιμίου καὶ ὀκτὼ (8) ἄρθρων καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1938.

β΄) Ἡ μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Ἀνδρέου Περ. Ἀποστολίδου, ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α. Ε.» ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάννου Ἀθ. Δροσοπούλου καὶ ἐκ τρίτου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἐμμανουὴλ Τσουδεροῦ σύμβασις «περὶ συγκεφαλαιώσεως εἰς ἐνιαῖον τοκοχρεωλυτικὸν ὁμολογιακὸν δάνειον ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀποτελουμένη ἐξ ἑπτὰ (7) ἄρθρων καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1938.

Ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἕπεται τὸ κείμενον.

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως.

Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀνδρέου Ἀποστολίδου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α. Ε.», ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάννου Ἀθ. Δροσοπούλου συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς:

Π ρ ο ο ί μ ι ο ν

Κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932» περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν» ἐξεδόθη ἡ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1936 πρᾶξις τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 5665 κυρωθέντος Νομοθ. Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1932 συσταθείσης Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν προσδιορίσασα τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὀφειλομένην τῷ Δημοσίῳ ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως διαφορὰν καταβλητέαν κατὰ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ πράξει προσδιοριζόμενον τρόπον καὶ ἥτις ἐβεβαιώθη ὡς δημόσιον ἔσοδον συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἐκτιμωμένη δὲ εἰς δραχμὰς ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 217 ἑκαταμμυρίων περίπου.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο προέκυψε μετ' ἀφαίρεσιν τῆς ἐκ παθητικότητος διαφορᾶς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἣν ὁ Νόμος ἀναγνωρίζει ὡς ἐκπεστέαν ἐκ τῆς ὀφειλομένης τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς καὶ ἣν ἐκ παθητικότητος διαφορὰν ἡ εἰρημένη Ἐπιτροπὴ τόσον διὰ τῆς ἀνωτέρω πράξεως αὐτῆς, ὅσον καὶ διὰ τῆς προηγουμένως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ρηθέντος Νομοθ. Διατάγματος ἐκδοθείσης ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1935 ἀποφάσεώς της, προσδιώρισεν ὡς ἀνερχομένην εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριάκοντα ἑνὸς ἑκατομμυρίων διακοσίων δέκα ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων εἴκοσι (31.218.220).

Κατ' ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1935 ἀποφάσεως καὶ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1936 πράξεως τῆς ρηθείσης ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς Συν)τος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἤσκησεν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 23)25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935, «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 κλπ.», κατὰ μὲν τῆς πρώτης τὴν ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1935 κατὰ δὲ τῆς δευτέρας τὴν ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1936 προσφυγήν της, ἀμφοτέρας ἐκκρεμούσας ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1935 Νομ. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 479)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ἐξεδόθη ἡ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1938 Γνωμάτευσις τῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων προβλεπομένης Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Πανοπούλου Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, Γεωργίου Μαντζαβίνου Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ξενοφ. Ζολώτα Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἥτις τυγχάνει ἀπαραίτητος πρὸς ἐκδίκασιν

τῶν ἀσκηθεισῶν ὡς ἄνω προσφυγῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ διὰ τῆς ὁποίας γνωματεύσεως ἡ ρηθεῖσα Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ διετύπωσε τὰς γνώμας αὐτῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστον σημείων τῶν προσφυγῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων προκύπτει διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν 153.452.892.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρισκομένης τῆς ὑποθέσεως, τὸ Δημόσιον καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀποφασίζουσιν, ὅπως διακανονίσωσι τὴν ὑπόθεσιν συμβιβαστικῶς λαμβάνοντες ὡς γνώμονα τοῦ παρόντος συμβιβασμοῦ τὰ πορίσματα τῆς ρηθείσης ὡς ἄνω γνωματεύσεως τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ποσοῦ τῶν δραχμῶν 153.452.892, προκύπτοντος συνεπείᾳ τῶν κάτωθι μειώσεων εἰς τὸ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν προσδιορισθὲν ἀρχικῶς ποσὸν τῶν δραχμῶν 217 ἑκατομμυρίων.

Α') Λόγῳ διαφορᾶς ἐκ παθητικότητος.

1) Συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος, ὅτι δέον νὰ μὴ θεωρηθῶσιν ὡς ἐνεργητικὸν στοιχεῖον αἱ ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις, αἵτινες κατὰ τὴν δήλωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀνήρχοντο κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932 εἰς δολλάρια 738.918 καὶ δι' ἃς τηρηθήσεται ἴδιος λογαριασμός. Ἤτοι δολλάρια 738.918 πρὸς 22.50 δραχ. 16.625.655.

2) Συνεπείᾳ αὐξήσεως τῆς κατὰ δολλάριον διαφορᾶς ἐκ παθητικότητος ἀπὸ δραχ. 22 εἰς δραχ. 22.50. Ἤτοι ἐπὶ δολλαρίων 1.419.010 δραχ. 709.505.

3) Συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ὑπὸ διαιτησίαν τελοῦσα ἀπαίτησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἡ ἀπορρέουσα ἐκ διαθέσεως συναλλάγματος ἐπὶ θεταῖς τιμαῖς κατὰ τὰ ἔτη 1919 καὶ 1920 δέον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς ἐνεργητικὸν στοιχεῖον. Ἡ ἀπαίτησις αὕτη συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1935 ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος λεπτομερῶς ἐκτιθέμενα ἀνήρχετο, ἐκτιμηθεῖσα εἰδικῶς διὰ τὴν παθητικότητα τῆς Τραπέζης, κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932, εἰς ἰσότιμον δολλαρίων 1.163.546, ἤτοι δολλάρια 1.163.546 πρὸς 22.50 δραχ. 26.179.785.

Β') Λόγῳ διαφορῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορὰ δραχμοποιήσεως.

1) Ἐκ κακῶς ὑπολογισθέντων τόκων διὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου μέχρι 29 Ἰουλίου 1932 χρονικὸν διάστημα δραχ. 6.968.797.

2) Ἐξ ἐκτιμήσεως μετοχῶν τῆς Hellenic Bank Trust Co δραχ. 1.137.090.

3) Ἐκ σιτοδανείων (κρινομένων κατ' οὐσίαν ὡς κατ' οὐσίαν ἐκρίθη καὶ ἡ πρὸς καθορισμὸν τῆς παθητικότητος ἐξ ἐκτιμήσεως χρεωγράφων διαφορά, μὴ ἀναγνωρισθεῖσα τελικῶς ὑπὲρ τῆς Τραπέζης) δραχ. 11.926.276.

Ἤτοι σύνολον μειώσεων ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω λόγων δραχ. 63.547.108 συνεπείᾳ τῶν ὁποίων τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν ποσὸν δραχ. 217 ἑκατομμυρίων καταβιβάζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 153.452.892.

Περαιτέρω ρητέον, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δραχμῶν 153.452.892 δέον νὰ προσαυξηθῇ κατὰ δραχμὰς 13.260.000 ἐν συνόλῳ λόγῳ μεταβολῶν προκυψασῶν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1936 πράξεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ ἐντεῦθεν (συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1938 καὶ ὑπ' ἀριθ. 27078 ἔγγραφον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν) ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, βάσει τῆς ὁποίας ὑπελογίσθη ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορὰ ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν δραχ. 13.260.000 δραχμαὶ μὲν 1.800.000 ἀφορῶσι διαφορὰν ἐκ παθητικότητος καὶ δραχμαὶ 11.460.000 διαφορὰς ἐπὶ τῶν στοιχείων, ἐφ' ὧν ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορά. Ἤτοι μετὰ προσθήκην καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου προκύπτει τελικῶς, ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσὸν δραχμῶν 166.712.892.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων οἱ συμβαλλόμενοι συνομολογοῦσιν εἰδικώτερον τὰ ἑξῆς σὺν τῇ δηλώσει, ὅτι εἰς τὸν παρόντα συμβιβασμὸν προβαίνουσιν, ἵνα παραλλήλως καὶ ἐν συμβιβασμῷ πρὸς αὐτὸν ἐπιτευχθῇ ἡ μακροπρόθεσμος ἐξόφλησις τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ ἐπὶ ἐπιτοκίῳ κατωτέρῳ τοῦ ἤδη κατὰ μέσον ὅρον βαρύνοντος τὸ Δημόσιον, διὰ συγκεφαλαιώσεως τῶν εἰς ἐνιαῖον μακροπρόθεσμον δάνειον, ὡς ἡ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν σχετικὴ σύμβασις.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὀφειλόμενον τῷ Ἑλληνικῷ Δημοσίῳ ποσὸν διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ παρόντος μνημονευομένου Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 166.712.892.

Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλεται συμψηφιστικῶς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς παρούσης ὁριζόμενα.

Ἐπὶ πλέον τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν καὶ καταβάλλει ὁμοίως συμψηφιστικῶς κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 3 ὁριζόμενα καὶ ποσὸν δραχμῶν 20.287.108, (εἴκοσιν ἑκατομμυρίων διακοσίων ὀγδοήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων ἑκατὸν ὀκτὼ δραχμῶν), διὰ τόκους πρὸς 7,20 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 26 Ἰουνίου 1936, ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν μέχρι τῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 συμψηφιστικῆς καταβολῆς, ἐξοφλουμένης οὕτω καὶ πάσης ἐν γένει ἀξιώσεως τοῦ Δημοσίου ἐκ τόκων ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων ἑπτακοσίων δώδεκα χιλιάδων ὀκτακοσίων ἐνενήκοντα δύο δραχμῶν (166.712.892).

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ ὑπὸ διαιτησίαν τελοῦσαι διαφοραὶ μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπέζης αἱ ἀναφερόμεναι πρώτον εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς Τραπέζης συνεπείᾳ διαθέσεως κατὰ τὰ ἔτη 1919 καὶ 1920 συναλλάγματος ἐπὶ θεταῖς τιμαῖς κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μὴ καλυφθέντος ἐκ τῶν συμμαχικῶν πιστώσεων καὶ δεύτερον εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ Δημοσίου τὴν ἀφορῶσαν τὸν διακανονισμὸν τῶν πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1922 ἐξοφληθεισῶν εἰς χρόνον ἐπικαταλλαγῆς εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἤθελον λυθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἡ μὲν πρώτη ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ δευτέρα κατ' αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ τοιοῦτον ἐνδεχόμενον θὰ ἔχῃ ἀντίστοιχον ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκ παθητικότητος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διαφορᾶς, ὅπερ ἐλήφθη ὑπ' ὄψει πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 προσδιορισθέντος ὡς ὀφειλομένου τῷ Δημοσίῳ ποσοῦ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων ἑπτακοσίων δώδεκα χιλιάδων ὀκτακοσίων ἐνενήκοντα δύο δραχμῶν (166.712.892.—), τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσὸν θὰ αὐξηθῇ ἢ θὰ μειωθῇ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

2. Τὸ ἐκ τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περιπτώσεως μέλλον τυχὸν νὰ προκύψῃ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Τραπέζης ποσὸν θέλει διακανονισθῇ, καθ' ἃ προβλέπεται ἐν ἄρθρῳ 6 τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν συμβάσεως «περὶ συγκεφαλαιώσεως εἰς ἐνιαῖον τοκοχρεωλυτικὸν ὁμολογιακὸν δάνειον ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος», ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκ τόκων προσαυξήσεως διὰ τὸ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως χρονικὸν διάστημα.

3. Αἱ ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς

Ἑλλάδος, αἵτινες δὲν ἐθεωρήθησαν ὡς ἐνεργητικὰ στοιχεῖα αὐτῆς κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐκ παθητικότητος διαφορᾶς της, ὡς καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἐξαιρούμεναι τῆς δραχμοποιήσεως καὶ μὴ συνυπολογισθεῖσαι εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν στοιχείων, ἐφ' ὧν ὑπελογίσθη ἡ ὡς ἀνωτέρω καθορισθεῖσα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορά, θέλουσι τηρηθῇ, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν προοιμίῳ ἀναφερομένην Γνωμάτευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 479 προβλεπομένης Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὁμοίως ἐν προοιμίῳ μνημονευομένου Νομ. Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935, ἐν ἰδίῳ λογαριασμῷ παρακολουθούμεναι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν εἰσπράξεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοιαύτης ἐπισφαλοῦς ἀπαιτήσεως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐπὶ ἑκάστῃ εἰσπράξει καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον τοῖς μετρητοῖς πᾶν ποσόν, ὅπερ ἤθελε προκύπτει ὑπὲρ αὐτοῦ εἴτε συνεπείᾳ μειώσεως τῆς ἐκ παθητικότητος διαφορᾶς αὐτῆς, εἴτε συνεπείᾳ αὐξήσεως τῶν στοιχείων, ἐφ' ὧν ὑπολογίζεται ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορά. Νοεῖται οἰκοθεν, ὅτι ἡ πρὸς τοιαύτην καταβολὴν ὑποχρέωσις τῆς Τραπέζης ἀφορᾷ στοιχεῖα μὴ ληφθέντα ὑπ' ὄψει ἐν ταῖς ἐκ δραχμῶν δέκα τριῶν ἑκατομμυρίων διακοσίων ἑξήκοντα χιλιάδων (Δραχ. 13.260.000) μεταβολαῖς, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης καθοριζόμενον ὡς ὀφειλόμενον τῷ Δημοσίῳ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκ κεφαλαίου καὶ τόκων τῆς ἐκ δραχμοποιήσεως διαφορᾶς, συνολικὸν ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ ἑκατομμυρίων (187.000.000) συμψηφίζεται πρὸς ἀντίστοιχον μέρος τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν συμβάσεως «περὶ συγκεφαλαιώτεως εἰς ἐνιαῖον τοκοχρεωλυτικὸν ὁμολογιακὸν δάνειον ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος» ὁριζόμενα.

2. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συμψηφισμὸς θεωρεῖται πραγματοποιηθεὶς κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως προκῦψαν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἀπόθεμα ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ὡς ὑφίστατο τοῦτο κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐκ Λ. Α. 934.550 (ἀναλυόμενον ὡς ἑξῆς : Ἐ ν ε ρ γ η τ ι κ ὸ ν Λ. Α. 70.688 ἐν τοῖς ταμείοις καὶ παρὰ Τραπέζαις ἐξωτερικοῦ, Λ. Α. 421.112 εἰς χρεώγραφα. Λ. Α. 72.294 εἰς ἀκίνητα ἐν Αἰγύπτῳ, Λ. Α. 557.099 εἰς σιτοδάνεια ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλας τοποθετήσεις ἐν Ἑλλάδι καὶ Αἰγύπτῳ, Λ. Α. 52.694 εἰς διαφόρους ἐκκρεμεῖς λογαριασμούς. Π α θ η τ ι κ ὸ ν Λ. Α. 108.321 εἰς πιστώσεις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, Λ. Α. 131.016 εἰς καταθέσεις πάσης φύσεως), παραμένει παρ' αὐτῇ, ἵνα κατὰ τὸ ἑκάστοτε διαθέσιμον αὐτοῦ μέρος χρησιμοποιῆται διὰ τὰς συμφώνως τοῖς Νόμοις περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος ἐμπορικάς της ἐργασίας. Προκειμένου ὅμως περὶ μεταβολῶν εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἀνωτέρω συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος σκοπουσῶν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ἀξίας, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὰς μεταβολὰς ταύτας μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Δημόσιον δικαιοῦται, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προβῇ εἰς ἔλεγχον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἀναφερομένου ὡς ὑφισταμένου τῇ 30 Ἰουνίου 1938 παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἀποθέματος ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ζητῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν ἐκχώρησιν ἐπὶ τῇ ἑκάστοτε τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ ποσοῦ τοῦ διαθεσίμου ρευστοῦ συναλλάγματος τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς αἰτήσεως περὶ ἐκχωρήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἐπερχομένη ρύθμισις τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ἀναγκ. Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 καὶ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 8 τοῦ κυρώσαντος, τροποποιήσαντος καὶ συμπληρώσαντος τοῦτο Νομοθ. Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως, εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος ἀποκλειομένης τῆς δι' οἱονδήποτε λόγον ἢ αἰτίαν ἀναθεωρήσεως καὶ ἐν γένει μεταβολῆς αὐτῆς καὶ μὴ ἐπηρεαζομένη οὐδ' ἐκ τυχὸν τροποποιήσεων τῆς κειμένης σχετικῆς νομοθεσίας. Ἐξαίρεσιν τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀποτελοῦσιν αἱ ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης καθοριζόμεναι περιπτώσεις.

Συναφῶς καταργοῦνται αἱ ἐκ τῶν συνεπείᾳ τῶν ἐν προοιμίῳ μνημονευομένων ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1935 καὶ 18 Ἰουλίου 1936 προσφυγῶν ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δίκαι μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὸν τελικὸν καθορισμὸν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 1 Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως κλπ. τοῦ Ἀναγκ. Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν» ἀπορρεουσῶν σχέσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς λοιπὰς Τραπέζας (ἀποζημιούσας ἢ ἀποζημιουμένας), τὸ ποσὸν τῆς συμψηφιζομένης πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ Δημοσίου διαφορᾶς ἐκ παθητικότητος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζεται ὁριστικῶς διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑβδομήκοντα δύο ἑκατομμυρίων ἐννεακοσίων τριάκοντα τριῶν χιλιάδων ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε (72.933.165) τὸ προκῦπτον ἐκ τῶν ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς παρούσης λεπτομερῶς ἀναγραφομένων στοιχείων.

2. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πρὸς ἐξόφλησιν πάσης ὑποχρεώσεως αὐτῆς ἀπορρεούσης ἐκ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 ἔναντι τῶν δυνάμει τῆς ἰδίας διατάξεως δικαιουμένων ἀποζημιώσεως Τραπεζῶν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τοῖς μετρητοῖς ποσὸν δραχμῶν τριάκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (35.000.000), εἰς ὃ περιλαμβάνονται καὶ τὰ μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης καταβληθέντα ποσὰ εἰς τὰς ζημιωθείσας ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως Τραπέζας συμφώνως τῇ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1935 ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑποκαθίσταται δυνάμει τῆς παρούσης διατάξεως εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τυχὸν δικαιώματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔναντι τῶν ζημιωθεισῶν ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως Τραπεζῶν εὐθυνόμενον διὰ τὴν καταβολὴν παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς ζημιωθείσας Τραπέζας τῆς ἀναλογίας τῆς παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιδικασθησομένης αὐταῖς ἀποζημιώσεως, τῆς βαρυνούσης τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταβληθησόμενον δυνάμει τῆς παρούσης διατάξεως ποσὸν κατατίθεται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἐθαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συμπληρώσεως κλπ. τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 κλπ.» προβλεπόμενον εἰδικὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν καὶ θέλει χρησιμοποιηθῇ κατὰ τὰ διὰ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ τούτου Νόμου καθοριζόμενα.

3. Πέραν τῶν ἐκ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑποχρεώσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῶν ζημιωθεισῶν ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως Τραπεζῶν κατὰ τὰ λοιπὰ οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως καὶ ἐν γένει οὐδὲν δικαίωμα οἱασδήποτε

φύσεως ἀναγνωρίζεται ὡς ὑφιστάμενον ἢ ὡς μέλλον νὰ προκύψῃ συνεπείᾳ τοῦ παρόντος συμβιβασμοῦ εἰς βάρος εἴτε τοῦ Δημοσίου εἴτε τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ οἱουδήποτε τρίτου καὶ εἰδικώτερον ὑπὲρ τῶν Τραπεζῶν, αἵτινες ἤσκησαν προσφυγὰς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν» ὡς τοῦτο ἠρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου τῆς 23)25 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 κλπ.».

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται, ὅπως ἀποσβέσῃ εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις τὸ συμφώνως τῇ παρούσῃ συμβάσει καταβλητέον ὑπ' αὐτῆς τῷ Δημοσίῳ ποσὸν τῆς ἐκ κεφαλαίου καὶ τόκων διαφορᾶς δραχμοποιήσεως ὡς καὶ τὸ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 παρ. 2 τῆς παρούσης καταβληθησόμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν τριάκοντα πέντε ἑκατομμυρίων. Τὸ ἑκάστοτε ποσὸν τῆς ἐτησίας ἀποσβέσεως θεωρεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πάσης φύσεως φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης ὡς βαρῦνον τὴν χρῆσιν, καθ' ἣν πραγματοποιεῖται ἡ ἀπόσβεσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀπαλλασσομένης τελῶν χαρτοσήμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυροῦντος αὐτὴν Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1938.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΠΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
Ὁ Διοικητὴς
ΙΩ. ΑΘ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Περὶ συγκεφαλαιώσεως εἰς ἑνιαῖον τοκοχρεωλυτικὸν ὁμολογιακὸν δάνειον ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀνδρέου Περ. Ἀποστολίδου, ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α. Ε.» ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάννου Ἀθ. Δροσοπούλου, καὶ ἐκ τρίτου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» ἐκποσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἐμμανουὴλ Τσουδεροῦ, συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938 ὑφισταμέναι ὀφειλαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης ἀναφερομένων νόμων καὶ συμβάσεων ὁμοῦ μετὰ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν δεδουλευμένων τόκων αὐτῶν ρυθμίζονται ὁριστικῶς διὰ συγκεφαλαιώσεως εἰς ἑνιαῖον ὁμολογιακὸν τοκοχρεωλυτικὸν δάνειον κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Αἱ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλαὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

1. Ἐκ κεφαλαίου.

Α') Αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1930 καὶ 21 Φεβρουαρίου 1931 συμβάσεων «περὶ χορηγήσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προκαταβολῶν ἔναντι τοῦ συναφθησομένου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων δανείου» Λ. Α. 600.000 διὰ τῆς πρώτης καὶ Λ. Α. 300.000 διὰ τῆς δευτέρας, αἵτινες ἀμφότεραι μετατραπεῖσαι εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν» καθοριζομένῃ τιμῇ τῶν δραχμῶν 350.50 κατὰ λίραν Ἀγγλίας ἀπετέλεσαν ἀπὸ τῆς 29 Ἰουλίου 1932 κεφάλαιον δραχμῶν τριακοσίων δέκα πέντε ἑκατομμυρίων τετρακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (315.450.000) ὀφειλόμενον παρὰ τοῦ Δημοσίου τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938.

Β) Αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ χορηγήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τρίτους ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου δυνάμει τῶν κατωτέρω παρατιθεμένων νόμων καὶ συμβάσεων.

α) Νόμου ΑΩΝΒ' τῆς 30 Μαΐου)1 Ἰουνίου 1890 «περὶ ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια γεωργοκτηματιῶν».

β) Νόμων 708 τῆς 29 Φ)ρίου)2 Μαρτίου 1916 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1915 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ τῶν ὅρων τῆς ἀναθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ ἄλλο νομικὸν πρόσωπον τῆς προμηθείας καὶ πωλήσεως θείου καὶ θειϊκοῦ χαλκοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους». 721 τῆς 5)7 Ἀπριλίου 1916 «περὶ τῶν ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους πρὸς μὴ πιστούχους κτηματίας δανείων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης» καὶ 1376 τῆς 30 Ἀπριλίου)1 Μαΐου 1918 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1917 Β. Διατάγματος περὶ χορηγίας δανείων».

γ) Νόμου 2207 τῆς 10)27 Ἰουνίου 1920 «περὶ χορηγήσεως δανείων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους εἰς ὁμογενεῖς μονίμως ἐγκατεστημένους ἐν τῇ Δυτικῇ Θράκῃ».

δ) Νόμου 2522 τῆς 24 Σεπτεμβρίου)3 Ὀκτωβρίου 1920 «περὶ πιστωτικῆς ἐνισχύσεως διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν Συνεταιρισμῶν καλλιεργητῶν».

ε) Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 3)5 Νοεμβρίου 1923 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως (ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1921) μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ χορηγήσεως, τῇ ἐγγυήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, δανείων καὶ μέχρι δραχμῶν 3.000.000 εἰς φερεγγύους κατοίκους τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης».

στ) Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)13 Ἰουλίου 1923 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως συναφθείσης μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῇ 3 Ἰουλίου 1923 περὶ χορηγίας καλλιεργητικῶν δανείων πρὸς καπνοκαλλιεργητὰς ὁμογενεῖς πρόσφυγας ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ Θράκης μέχρι ποσοῦ 2.000.000 δραχμῶν τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους» καὶ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13)15 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως συναφθείσης μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1923 περὶ ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ χορήγησιν δανείου πρὸς καπνοκαλλιεργητὰς ὁμογενεῖς πρόσφυγας ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ Θράκης».

ζ) Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 12)16 Μαΐου 1924 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ παροχῆς δανείου εἰς τοὺς ὁμογενεῖς πρόσφυγας μέχρι 50.000.000 δραχμῶν», Νόμου 3232 τῆς 25 Νοεμβρίου) 1 Δεκεμβρίου 1924 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ αὐξήσεως τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου χορηγητέων γεωργικῶν δανείων πρὸς πρόσφυγας ἀπὸ δραχμῶν 50.000.000 εἰς δραχμὰς 100.000.000» καὶ Νομο-

θετικοῦ Διατάγματος τῆς 8)13 Αὐγούστου 1925 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ αὐξήσεως τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου χορηγητέων γεωργικῶν δανείων πρὸς πρόσφυγας ἀπὸ δραχ. 100.000.000 εἰς δραχ. 150.000.000».

η) Νόμου 3142 τῆς 31 Ἰουλίου/2 Αὐγούστου 1924 «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως ἀπὸ 20 Μαΐου 1924 περὶ παροχῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, ἐγγυήσει τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, εἰς ὁμογενεῖς πρόσφυγας μικροεπαγγελματίας ὀργανωμένους εἰς ὁμάδας ὡς καὶ εἰς ἀστικοὺς συνεταιρισμοὺς μικροβιομηχανιῶν καὶ χειροτεχνιῶν» καὶ νόμου 3315 τῆς 20)25 Ἀπριλίου 1926 «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συναφθείσης τῇ 19 Φεβρουαρίου 1925 συμβάσεως, ἀφορώσης τὴν παροχὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς ὁμάδας ὁμογενῶν προσφύγων ἐπαγγελματιῶν παντὸς εἴδους καὶ εἰς ἀστικοὺς συνεταιρισμούς».

θ) Διατάγματος τῆς 3)4 Ἰουνίου 1925 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ χορηγίας δανείων εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους μὴ ἀνταλλαξίμους δυνάμει τοῦ Νόμου 3292», ἐκδοθέντος κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ν. 3292 τῆς 6)12 Μαρτίου 1925.

Τὸ κεφάλαιον πασῶν τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχ. Β' (α ἕως καὶ θ) ὀφειλῶν ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938 εἰς δραχμὰς ἐνενήκοντα ἓν ἑκατομμύρια εἴκοσι τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν δέκα τέσσαρας καὶ 84 λεπτὰ (91.023.114,84).

Γ') Μέρος τῆς ὀφειλῆς τῆς ἀπορρεούσης ἐκ τοῦ Λογαριασμοῦ Διαχειρίσεως Κτημάτων ἐξ Ἀνταλλαγῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 συμβάσεως τῆς περιληφθείσης εἰς τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου 1931 γενομένην κωδικοποίησιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον καὶ τροποποίησιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Συμβάσεων «περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας», ἥτις κωδικοποίησις κλπ. ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5266.

Τὸ κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς ὀφειλῆς ταύτης προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακόσια εἴκοσι ἑκατομμύρια διακοσίας εἴκοσι πέντε χιλιάδας ἐννεακοσίας τρεῖς καὶ 10 λεπτὰ (220.225.903,10).

Δ') Ἡ ἀπορρέουσα ἐκ καταβολῶν τοῖς μετρητοῖς 20 ο)ο εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας, περιλαμβανομένους εἰς τὸ Α' μητρῷον δικαιούχων ἀστῶν ἀνταλλαξίμων, ὡς αἱ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1926, 4 Νοεμβρίου 1926, 25 Μαΐου 1927 καὶ 26 Νοεμβρίου 1928 Συμβάσεις, αἱ περιληφθεῖσαι εἰς τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου 1931 γενομένην κωδικοποίησιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον καὶ τροποποίησιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Συμβάσεων «περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας», ἥτις κωδικοποίησις κλπ. ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5266.

Ἡ ὀφειλὴ αὕτη ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938 εἰς δραχμὰς πεντακόσια τριάκοντα ἓν ἑκατομμύρια ἐννεακοσίας ὀγδοήκοντα δύο χιλιάδας ἑξακοσίας τέσσαρας καὶ ἑξήντα ἓξ λεπτὰ (531.982.604,66).

Ε') Ἡ ἀπορρέουσα ἐκ καταβολῶν τοῖς μετρητοῖς 20 ο)ο εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας (ἀστοὺς) ἐννεγραμμένους εἰς τὸ Συμπληρωματικὸν Μητρῷον, ὡς αἱ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1928 καὶ 26 Νοεμβρίου 1928 Συμβάσεις, αἱ περιληφθεῖσαι εἰς τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου 1931 γενομένην Κωδικοποίησιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον καὶ τροποποίησιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεων «περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας», ἥτις Κωδικοποίησις κλπ. ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5266.

Ἡ ὀφειλὴ αὕτη ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938 εἰς δραχμὰς τετρακόσια τριάκοντα ἑπτὰ ἑκατομμύρια πεντακοσίας ἐννέα χιλιάδας ἑπτακοσίας ἐνενήκοντα τέσσαρας καὶ τριάκοντα δύο λεπτὰ (437.509.794,32).

ΣΤ') Ἡ ἀπορρέουσα ἐκ καταβολῶν τοῖς μετρητοῖς 20 ο/ο εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας, περιλαμβανομένους εἰς τὸ Α' καὶ τὸ Συμπληρωματικὸν Μητρῷον δικαιούχων ἀστῶν ἀνταλλαξίμων ὡς ἡ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1932 Σύμβασις, ἡ κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Νόμου 5812.

Ἡ ὀφειλὴ αὕτη ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938 εἰς δραχμὰς ἐννέα ἑκατομμύρια πεντακοσίας ἑβδομήκοντα ἐννέα χιλιάδας ἐννεακοσίας ἑξήκοντα μίαν καὶ τεσσαράκοντα πέντε λεπτὰ (9.579.961.45).

Ζ') Ἡ ἀπορρέουσα ἐκ καταβολῶν τοῖς μετρητοῖς 20 ο)ο εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας περιλαμβανομένους εἰς τὸ Α' καὶ τὸ Συμπληρωματικὸν Μητρῷον δικαιούχων ἀστῶν ἀνταλλαξίμων ὡς ἡ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1933 Σύμβασις, ἡ κυρωθεῖσα διὰ τοῦ νόμου 6091.

Ἡ ὀφειλὴ αὕτη ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938 εἰς δραχμὰς πέντε ἑκατομμύρια ἑπτακοσίας ἑξήκοντα ἓξ χιλιάδας ἐννεακοσίας μίαν καὶ 95 λεπτὰ (5.766.901,95).

Η') Ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ δανείου δραχμῶν 648.485.350 6 ο)ο 1924 προελθόντος ἐξ ἑνοποιήσεως διαφόρων ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἡ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1924 Σύμβασις ἡ κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Νόμου 3230.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938 εἰς δραχμὰς πεντακόσια εἴκοσιν ἓξ ἑκατομμύρια ὀκτακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας (526.850.000).

2. Ἐκ τόκων τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀφειλῶν, ὡς ἀκολούθως:

Α') Διὰ τὰς ὑπὸ στοιχ. Α' αὐτῆς ὀφειλὰς ἐπὶ ἐπιτοκίῳ ὁριζομένῳ πρὸς 6 ο)ο ἐτησίως.

1) Ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τιμῇ δραχμοποιήσεως λογιζομένου κεφαλαίου τῆς ἐκ Λ. Α. 600.000 προκαταβολῆς, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1932 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1938 χρονικοῦ διαστήματος. 2) Ἐπὶ τοῦ ὁμοίως ἐπὶ τιμῇ δραχμοποιήσεως λογιζομένου κεφαλαίου τῆς ἐκ Λ. Α. 300.000 προκαταβολῆς, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1933 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1938 χρονικοῦ διαστήματος. Οἱ οὕτως ὑπολογιζόμενοι τόκοι ἀμφοτέρων τῶν προκαταβολῶν τούτων ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἐνενήκοντα ἐννέα ἑκατομμυρίων διακοσίων ὀγδοήκοντα χιλιάδων τριακοσίων εἴκοσι πέντε (99.280.325).

Β') Διὰ τὰς ὑπὸ στοιχ. Β' ὀφειλὰς ἐπὶ τῷ διὰ τῆς παρούσης ὁριζομένῳ ἐπιτοκίῳ πρὸς 6 ο)ο ἐτησίως. Ὡς τόκοι ὀφειλόμενοι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῇ Τραπέζῃ καὶ ὑπολογιστέοι ἐπὶ τῷ ρηθέντι πρὸς 6 ο)ο ἐτησίως ἐπιτοκίῳ νοοῦνται οἱ κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1938 δεδουλευμένοι καὶ μὴ καταβληθέντες ἐκ μέρους τῶν καθ' ἕκαστον ὀφειλετῶν.

Οἱ οὕτως ὑπολογιζόμενοι τόκοι τῶν ὀφειλῶν τούτων ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα δύο χιλιάδων ἓξ (50.672.006).

Γ') Διὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Γ' ὀφειλὴν δραχ. 220.225.903.10 ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 7 1)2 ο)ο ἐτησίως λογιζομένῳ διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 μέχρι 31ης Μαρτίου 1938 χρονικὸν διάστημα. Οἱ οὕτως ὑπολογιζόμενοι τόκοι τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων ἑκατὸν εἴκοσιν ἐννέα χιλιάδων διακοσίων τριάκοντα πέντε καὶ 68 λεπτῶν (4.129.235.68).

Δ') Διὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Δ' ὀφειλὴν δραχ. 531.982.604.66 ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 6.1)2ο)ο ἐτησίως λογιζομένῳ διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 μέχρι 31ης Μαρτίου 1938 χρονικὸν διάστημα. Οἱ οὕτως ὑπολογιζόμενοι τόκοι τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων πεντακοσίων εἴκοσι χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήκοντα ἐννέα (8.520.479).

Ε') Διὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Ε' ὀφειλὴν δρχ. 437.509.794,32 ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 7.1)4ο)ο ἐτησίως διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουα-

ρίου 1938 μέχρι 31 Μαρτίου 1938 χρονικὸν διάστημα. Οἱ οὕτως ὑπολογιζόμενοι τόκοι τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων ὀκτὼ χιλιάδων ἐννεακοσίων τριάκοντα ἑπτά (7.808.937).

ΣΤ΄) Διὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. ΣΤ΄ ὀφειλὴν δρχ. 9.579.961,45 ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 7.1)4ο)ο ἐτησίως διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 μέχρι 31 Μαρτίου 1938 χρονικὸν διάστημα. Οἱ οὕτως ὑπολογιζόμενοι τόκοι τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα μιᾶς χιλιάδων τετρακοσίων ἓξ (171.406).

Ζ) Διὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Ζ΄ ὀφειλὴν δραχμῶν 5.766.901.95 ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 7.1)4ο)ο ἐτησίως διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 μέχρι 31 Μαρτίου 1938 χρονικὸν διάστημα. Οἱ οὕτως ὑπολογιζόμενοι τόκοι τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν δύο χιλιάδων διακοσίων ἑξήκοντα ὀκτὼ (102.268).

Η΄) Διὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Η΄ ὀφειλὴν δραχμῶν 526.850.000 ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 4.1)2 ο)ο ἐτησίως διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 μέχρι 31 Μαρτίου 1938 χρονικὸν διάστημα. Οἱ οὕτως ὑπολογιζόμενοι τόκοι τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πέντε ἑκατομμυρίων ἐννεακοσίων εἴκοσιν ἑπτὰ χιλιάδων ἑξήκοντα τριῶν (5.927.063).

Ἄρθρον 3.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσδιορισθέντα ποσὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν ἐκ κεφαλαίων δραχμῶν δύο δισεκατομμυρίων ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων τριακοσίων ὀγδοήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων ὀγδοήκοντα καὶ 32 λεπτῶν (2.138.388.280,32) καὶ τόκων δραχμῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων ἑξακοσίων ἕνδεκα χιλιάδων ἑπτακοσίων δέκα ἐννέα καὶ 68 λεπτῶν (176.611.719.68) ἀνερχόμενα ἐν συνόλῳ εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δύο δισεκατομμυρίων τριακοσίων δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (2.315.000.000) μειοῦνται κατὰ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ ἑκατομμυρίων λόγῳ συμψηφισμοῦ τῆς παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὀφειλομένης τῷ Δημοσίῳ ἰσοπόσου πρὸς τὴν μείωσιν ταύτην διαφορᾶς ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπέζης «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως».

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μείωσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 προσδιορισθεισῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν ἀπομένον ὑπόλοιπον δραχμῶν δύο δισεκατομμυρίων ἑκατὸν εἴκοσιν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων (2.128.000.000) θέλει ἀποτελέσῃ κεφάλαιον ὁμολογιακοῦ τοκοχρεωλυτικοῦ δανείου κατὰ τὰ ἐν τῇ παρούσῃ εἰδικώτερον καθοριζόμενα.

2. Τὸ δάνειον τοῦτο συνομολογεῖται ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς πέντε καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως καὶ διὰ προθεσμίαν τεσσαράκοντα ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1938 καὶ λήγουσαν τὴν 31 Μαρτίου 1978. Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἀπόσβεσις αὐτοῦ ἀρχομένη πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς προθεσμίας του, ἐνεργηθήσεται κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας δι' ἑβδομήκοντα ἴσων ἑξαμηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων ἑκατὸν πεντήκοντα ἐννέα (68.824.159) ἑκάστης, καταβλητέων τὴν 31 Μαρτίου καὶ 30ὴν Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ἡ δὲ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καταβληθήσεται τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1943. Κατὰ τὰ πέντε πρῶτα ἔτη τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου θὰ καταβάλληται καθ' ἑξαμηνίαν κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας μόνον τόκος ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων πεντακοσίων εἴκοσι χιλιάδων (58.520.000) καθ' ἑξαμηνίαν, ἡ δὲ πρώτη τοιαύτη καταβολὴ τόκου γενήσεται τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1938.

3. Ὡς ἀσφάλειαι τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου τούτου ὁρίζονται :

α΄) Πάντα τὰ τέλη καὶ οἱ φόροι οἱ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καταβλητέοι εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παραιτεῖται τῶν λοιπῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 συμβάσεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου «περὶ παραιτήσεώς της ἀπὸ τοῦ προνομίου ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων κλπ.» τῆς κυρωθείσης ὑπὸ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 10 Νοεμβρίου 1927 κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Νόμου 3424, ὑπὲρ αὐτῆς καθοριζομένων ἀσφαλειῶν, παραμενούσων ἐφεξῆς εἰς ἀκέραιον ὑπὲρ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀντιστοίχως δὲ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παραιτεῖται τοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τῶν καταβλητέων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῷ Δημοσίῳ φόρων καὶ τελῶν. Οἱ τοιοῦτοι φόροι καὶ τέλη παρακρατοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποτελοῦσιν ἐφεξῆς ἐξ ὁλοκλήρου ἀσφάλειαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ διὰ τῆς παρούσης συνομολογουμένου δανείου.

β΄) Ἐπὶ πλέον συνάμει τῆς παρούσης παρέχεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰδικὴ ἀνέκκλητος ἐντολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἵνα κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης καθοριζομένας χρονολογίας πληρωμῆς τῶν τόκων ἢ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τοῦ ὡς ἄνω δανείου, χρεώσει τοῦ πιστωτικοῦ ὑπολοίπου τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ «Τράπεζά τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις Πληρωμαὶ Δημοσίου»—καὶ τοιούτου τυχὸν μὴ ὑπάρχοντος κατὰ τὰς εἰρημένας χρονολογίας ἐκ τοῦ πρώτου μετ' αὐτὰς δημιουργηθησομένου πιστωτικοῦ ὑπολοίπου—καὶ μετὰ προηγουμένην ἀφαίρεσιν τῶν ποσῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῇ μέχρι τοῦδε ἀνεκκλήτων ἐντολῶν τοῦ Δημοσίου, φέρῃ εἰς πίστωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης παρακρατουμένων φόρων καὶ τελῶν ἀπαιτούμενον ποσόν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἑξαμηνιαίου τόκου ἢ ἑκάστης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

4. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος χρησιμοποιεῖ τὰς ἐκ τῶν παρακρατουμένων ὑπ' αὐτῆς φόρων καὶ τελῶν, περὶ ὧν τὸ στοιχ. α΄ τῆς προηγουμένης παραγράφου, προσόδους πρὸς μερικὴν ἐξόφλησιν τῆς ἑκάστοτε ὀφειλομένης ὑπηρεσίας τοῦ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως συνομολογουμένου δανείου συγκεφαλαιώσεως, εἰδικώτερον δὲ τὰς μὲν περιερχομένας αὐτῇ κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐκ τῆς ἄνω αἰτίας προσόδους χρησιμοποιεῖ πρὸς μερικὴν ἐξόφλησιν τῆς κατὰ τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους καταβλητέας παρὰ τοῦ Δημοσίου ὑπηρεσίας τοῦ Δανείου, τὰς δὲ περιερχομένας αὐτῇ κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους χρησιμοποιεῖ πρὸς μερικὴν ἐξόφλησιν τῆς κατὰ τὴν 31 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους καταβλητέας ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ δανείου.

Ἐξ ἑτέρου ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰδοποιήσει, ὑποχρεοῦται, ὅπως τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ ἐδαφίου β΄ τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, χρεώσει τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου «Τράπεζα Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις—Πληρωμαὶ Δημοσίου» καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑτέρας διατυπώσεως φέρῃ εἰς πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἑξαμηνιαίου τόκου ἢ ἑκάστης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως τοῦ δανείου ποσόν.

5. Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτυπώσῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἑξακοσίας μίαν ἀνωνύμους ὁμολογίας ἀπηλλαγμένας τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἀντιπροσωπευούσας τὸ ποσὸν τοῦ δανείου ὡς ἀκολούθως :

α΄) ἑκατὸν πεντήκοντα ἓξ ὁμολογίας δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων ἑκάστην.

β') τριακοσίας ὁμολογίας δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων ἑκάστην.

γ') ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε ὁμολογίας δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων ἑκάστην.

Ἑκάστη καταβολὴ χρεωλυσίου τοῦ δανείου ἀφορᾷ ἁπάσας τὰς εἰρημένας ὁμολογίας ὧν τὸ κεφάλαιον μειοῦται ἀναλόγως. Ἡ καταβολὴ τοῦ τόκου ἢ τοκοχρεωλυσίου τῶν ὁμολογιῶν γίνεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ αὐτῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ πιστοποιεῖται διὰ σφραγίσεως ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν, ἐν ᾗ διαλαμβάνεται καὶ τὸ ἀπομένον μεθ' ἑκάστην καταβολὴν ἀνεξόφλητον κεφάλαιον ἑκάστης ὁμολογίας, τῆς σφραγίσεως προσυπογραφομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Χρέους, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ὑπηρεσία τῶν ὁμολογιῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἄνευ ἐπιβαρύνσεώς τινος τοῦ Δημοσίου, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἑκάστοτε κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον καταβολῆς αὐτῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται πάσης ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὑποχρεώσεως ἔναντι παντὸς κομιστοῦ.

6. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τοῦ ὑπὸ τῆς παρούσης προβλεπομένου δανείου ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς ἐν γένει τέλους ἢ φόρου ὡς καὶ οἱασδήποτε ἐπιβαρύνσεως ὑφ' οἱανδήποτε ὀνομασίαν, εἴτε ὑφισταμένης, εἴτε καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τῆς παρούσης θεσπιζομένης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε τρίτου.

7. Αἰτήσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑποβάλλομένη ἁρμοδίως καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου αἱ ὁμολογίαι τοῦ ὑπὸ τῆς παρούσης προβλεπομένου δανείου δύνανται νὰ εἰσαχθῶσι πρὸς διαπραγμάτευσιν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκ φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων ἐπιβαρύνσεως διὰ τὴν τοιαύτην πρὸς διαπραγμάτευσιν εἰσαγωγήν.

8. Διὰ συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καθορισθήσεται εἰδικώτερον ὁ τύπος τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια, σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὸ διὰ τῆς παρούσης συνομολογούμενον δάνειον. Αἱ δαπάναι ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν θὰ βαρύνωσιν ἐξ ἡμισείας τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 5.

1. Δι' ἁπάσας τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης μνημονευομένας ὀφειλὰς (ἐκ κεφαλαίου καὶ τόκων μέχρι 31 Μαρτίου 1938) θέλουσι παραδοθῇ κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῷ Δημοσίῳ λογαριασμοὶ ἐκ τῶν σχετικῶν παρ' αὐτῇ στοιχείων ἐξηγμένοι καὶ δεόντως ὑπογεγραμμένοι.

Εἰδικώτερον προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ στοιχ. Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 ὀφειλῶν θέλουσι παραδοθῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῷ Δημοσίῳ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ὀνομαστικοὶ πίνακες τῶν ὀφειλετῶν συνοδευόμενοι ὑπὸ πάντων τῶν παραστατικῶν ἑκάστης ὀφειλῆς ἐγγράφων (γραμματίων, συναλλαγματικῶν, συμβολαίων κλπ.). Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁριζομένων ὑπὸ τῶν Διοικήσεων αὐτῶν θέλει προβῇ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν παραδοθησομένων κατὰ τὰ ἄνω πινάκων καὶ παραστατικῶν ἐγγράφων πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ ὀφειλομένου παρ' ἑκάστου ὀφειλέτου ποσοῦ. Τὸ Δημόσιον ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως δυνάμει τῆς παρούσης ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1938 εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τῆς Τραπέζης ἔναντι τῶν τρίτων ὀφειλετῶν, τῶν τυχὸν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καὶ ἐφεξῆς εἰσπράξεων καταβληθησομένων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῖς μετρητοῖς τῷ Δημοσίῳ μετὰ συμψηφισμὸν τῶν παρὰ τῆς Τραπέζης ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας καὶ ἐφεξῆς γενομένων τυχὸν διὰ τὴν εἴσπραξιν ἢ ἐξασφάλισιν αὐτῶν δαπανῶν.

2. Οἱαδήποτε τυχὸν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1938 καὶ ἐφεξῆς ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης εἴσπραξις ἢ πληρωμὴ σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὰς ὑπὸ στοιχ. Δ', Ε', ΣΤ' καὶ Ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης ὀφειλάς, ἄγεται ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰς πίστωσιν ἢ χρέωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς διὰ τοῦ Νόμου 5266 κυρωθείσης συμβάσεως «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον καὶ τροποποιήσεως τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεων περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων» προβλεπομένου λογαριασμοῦ. Ὁ τόκος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου καθορίζεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1938 εἰς 5 1/2 ο/ο ἐτησίως, τὸ δὲ ἑκάστοτε τυχὸν χρεωστικὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ καταβάλλεται καθ' ἑξαμηνίαν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 τῆς ρηθείσης κωδικοποιήσεως ὁριζόμενα.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ ἐφεξῆς ἡ καταβολὴ πάσης ἀποζημιώσεως εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας βάσει τῶν κειμένων νόμων καὶ συμβάσεων ἐνεργεῖται ἐξ ὁλοκλήρου δι' ὁμολογιῶν τοῦ δανείου ἀνταλλαξίμων 6 ο/ο, καταργουμένης τῆς εἰς μετρητὰ καταβολῆς τοῦ ποσοστοῦ εἴκοσιν τοῖς ἑκατόν. Αἱ παραδιδόμεναι εἰς τοὺς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους ὁμολογίαι λόγῳ ἀποζημιώσεως θὰ φέρωσιν ὡς πρῶτον προσηρτημένον τοκομερίδιον, τὸ τοκομερίδιον τῆς ἑξαμηνίας ἐντὸς τῆς ὁποίας καταβάλλεται ἡ ἀποζημίωσις.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται, ὅπως ἅμα τῇ ἰσχύϊ τῆς παρούσης ἐπιστρέψῃ τῷ Ἑλληνικῷ Δημοσίῳ πάσας τὰς ὁμολογίας τῶν δανείων ἀνταλλαξίμων τὰς παρὰ τῶν δικαούχων παραδοθείσας αὐτῇ καὶ ἀποτελούσας ἀσφάλειάν της διὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς γενομένας πρὸς τοὺς δικαιούχους τοῖς μετρητοῖς καταβολὰς μὲ προσηρτημένον τοκομερίδιον 1 Ἰανουαρίου 1939.

Ἐξαιρέσει τῶν διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως ἐπιφερομένων τροποποιήσεων, διατηροῦνται κατὰ τὰ λοιπὰ ἐν πλήρει ἰσχύϊ ἅπασαι αἱ διατάξεις τῆς ὡς εἴρηται διὰ τοῦ νόμου 5266 κυρωθείσης κωδικοποιήσεως ὡς καὶ τῶν ἐπακολουθησασῶν ταύτην μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεων καὶ τῶν κυρούντων ταύτας νομοθετημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας οὐδαμῶς θιγόμεναι διὰ τῆς παρούσης.

3. Καταργοῦνται ἐφεξῆς ἅπασαι αἱ συμβατικαὶ ἢ νόμιμοι διατάξεις αἱ σχέσιν ἔχουσαι πρὸς τὰς ἐν τοῖς στοιχ. Α, Β καὶ Η τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης μνημονευομένας ὀφειλάς.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παραιτεῖται τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τῶν συμβάσεων τῆς 9 Δεκεμβρίου 1930 καὶ 21 Φεβρουαρίου 1931 (προκαταβολῶν Λ.Α. 600.000.—/— καὶ Λ. Α. 300.000.—/—) παραχωρηθέντος αὐτῇ δικαιώματος ἐνεχύρου ἐπὶ ἐνενήκοντα χιλιάδων ὁμολογιῶν τοῦ ἀνεκδότου τμήματος τοῦ εἰς χρυσὸν δανείου 5 ο/ο 1914.

4. Πᾶσα εἴσπραξις τόκων περιλαμβανομένων καὶ τῶν τοκομεριδίων τῶν εἰς ἐνέχυρον ὁμολογιῶν ἀνταλλαξίμων διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης χρονικὸν διάστημα ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφορῶσα τὰς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 ὑπὸ στοιχ. Γ, Δ, Ε, ΣΤ, Ζ καὶ Η ὀφειλὰς καὶ καθ' ἃ ποσὰ αὗται συγκεφαλαιοῦνται ἐν τῷ διὰ τῆς παρούσης συνομολογουμένῳ δανείῳ ἐπιστρέφεται τῷ Δημοσίῳ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ ποσά, ἅτινα μέλλουσι νὰ προκύψωσιν εἴτε ὑπὲρ τοῦ

Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, εἴτε ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνεπείᾳ α΄) τῆς ἢ τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθησομένων ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστον διαφορῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπέζης, αἵτινες παρεπέμφθησαν εἰς διαιτησίαν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14532 τῆς 16 Ἀπριλίου 1938 συνυποσχετικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Δήμου Δημοκωστούλα ἢ θέλουσι τυχὸν παραπεμφθῇ εἰς διαιτησίαν δυνάμει μεταγενεστέρων συνυποσχετικῶν β΄) τυχὸν ἐπελεύσεως τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν συμβάσεως «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως» προβλεπομένων περιπτώσεων καὶ γ΄) μεταβολῆς εἰς τὰ ποσὰ τῶν ὑπὸ στοιχεῖον Β΄ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 ὀφειλῶν κατόπιν τοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 ἐνεργηθησομένου ἐλέγχου, θέλουσι συμψηφισθῇ ἀμοιβαίως μέχρι τοῦ ποσοῦ καθ' ὃ ἐξισοῦνται. Διὰ τὸ ἀπομένον τυχὸν μετὰ τὸν συμψηφισμὸν ὑπόλοιπον εἴτε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, εἴτε ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνοιχθήσεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἔντοκος ἀλληλόχρεος λογαριασμὸς ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 5 1)2 ο)ο ἐτησίως ἄνευ ἀνατοκισμοῦ. Εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον ἀχθήσονται πάντα τὰ προκύψαντα ἐκ τῶν ὡς ἄνω αἰτιῶν ποσὰ καθοριζομένου εἰδικώτερον : α΄) προκειμένου περὶ ποσῶν τῆς ὑπὸ στοιχεῖον α΄ περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου διὰ κεφάλαιον ἢ τόκους τῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς διαιτησίας διαφορῶν ταῦτα ἀχθήσονται ἐν τῷ λογαριασμῷ τούτῳ ὑπὸ τοκοφόρον χρονολογίαν (Valeur) τὴν τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων, τῆς ταιαύτης ἐγγραφῆς ἀποτελούσης ἐκτέλεσιν αὐτῶν, β΄) προκειμένου περὶ ποσῶν τῆς ὑπὸ στοιχεῖον β΄ περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου ταῦτα ἀχθήσονται ἐν τῷ λογαριασμῷ τούτῳ ἄνευ προσαυξήσεως ἐκ τόκων κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν συμβάσεως «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως» ὁριζόμενα, ὑπὸ τοκοφόρον χρονολογίαν (Valeur) τὴν τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν ὡς ἀνωτέρω διαιτητικῶν ἀποφάσεων, γ΄) προκειμένου περὶ ποσῶν τῆς ὑπὸ στοιχεῖον γ΄ περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου ταῦτα ἀχθήσονται ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω λογαριασμῷ ὑπὸ τοκοφόρον χρονολογίαν (Valeur) 1. Ἀπριλίου 1938. Τὸ τελικὸν κατάλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ τούτου κλειομένου ἅμα τῇ εἰς αὐτὸν ἐγγραφῇ καὶ τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὑπὸ στοιχ. α΄, β΄ καὶ γ΄ ποσῶν διακανονισθήσεται δι' αὐξήσεως ἢ μειώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 καθορισθέντος κεφαλαίου τοῦ δανείου, μεταβαλλομένου ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ τόκου καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως διὰ τὸ ὑπολειπόμενον μέχρι τῆς λήξεως τοῦ δανείου χρονικὸν διάστημα καὶ προσαρμοζομένων εἰς τὸ νέον ποσὸν τοῦ δανείου τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 προβλεπομένων ὁμολογιῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ κεφάλαιον αὐτῶν.

Ἐν τῇ ὑπαγραφησομένῃ μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμφωνίᾳ διὰ τὸν μετὰ τὰς ἀνωτέρω μεταβολὰς τελικὸν καθορισμὸν τοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου καὶ ἐφόσον ὁ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενος ἀλληλόχρεος λογαριασμὸς κλείσῃ μὲ πιστωτικὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑπόλοιπον δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀντὶ μειώσεως τοῦ δανείου συμψηφισμὸς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ τοιούτου πιστωτικοῦ ὑπολοίπου πρὸς τόκους ἢ τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις τοῦ δανείου τούτου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀπαλλασσομένης τελῶν χαρτοσήμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυροῦντος αὐτὴν Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1938.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

ΑΝΔΡ. ΠΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς

ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς

Ι. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρον 2ον.

Πάντες οἱ ὅροι τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος μνημονευομένων Συμβάσεων κτῶνται διὰ τῆς παρούσης κυρώσεως αὐτῶν ἰσχὺν Νόμου.

Ἄρθρον 3ον.

Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 6 τῆς ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1938 συμβάσεως «περὶ συγκεφαλαιώσεως εἰς ἑνιαῖον τοκοχρεωλυτικὸν ὁμολογιακὸν δάνειον ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος» προβλεπόμεναι συμβάσεις κυρωθήσονται διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθησομένων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὡς καθολικὴ διάδοχος τῆς τέως Τραπέζης Ἀνατολῆς, ἐξομοιοῦται πρὸς τὰς Τραπέζας αἵτινες ὑπέβαλον συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11)12 Μαΐου 1923 «περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων» αἴτησιν περὶ συμψηφισμοῦ τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων πρὸς τὰς εἰς χρυσὸν ἀπαιτήσεις αὐτῶν, συνεπῶς αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1923 ἀνώμαλοι εἰς χρυσὸν καταθέσεις τρίτων ληκταὶ ἢ ὑπὸ προθεσμίαν ἢ ὅρον, εἴτε ἔντοκοι εἴτε ἄτοκοι, αἱ συνωμολογημέναι παρὰ τοῖς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις Καταστήμασιν ἢ Ὑποκαταστήμασι τῆς τέως Τραπέζης Ἀνατολῆς εἶναι ἐξοφλητέαι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Ἰουλίου)5 Αὐγούστου 1931 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνωμάλων καταθέσεων τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Ἐθνικῆς, Τραπεζῶν» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν» καὶ τοῦ κυρώσαντος, τροποποιήσαντος κλπ. τοῦτο Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀνωμάλων εἰς χρυσὸν καταθέσεων ἐξοφληθεισῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1938.

Ὁ Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου